

Недруштвено дете

Једва сте чекали да Ваше дете стекне пријатеље и да доживи радости дружења. Сада, док га посматрате како усамљено стоји у углу собе, изоловано од остале деце која се играју и чаврљају, забринуто се питате: Зашто моје дете није исто као друга деца? Да ли ће икада научити да се игра и да са другима дели своје играчке? Како да му помогнем да стекне пријатеље?

Покажите разумевање и будите реални у очекивањима. Пре свега, способност детета за дружење умногоме зависи од узраста. Трогодишњак може да проведе и половину укупног времена у немој посматрању других. Уместо да се игра са другом децом, врло често се игра поред њих. Ако га и чујете да говори, ово је чешће обраћање самоме себи, него другоме. На овом узрасту, дете не разуме потребе других, и обично зна само за узимање, а не и за давање. Уз све то, још увек му није јасно шта је добро, а шта не, и углавном није у стању да се контролише. Због тога није реткост да другоме отима играчке, да се гађа, штима, или да се неочекивано и нагло, уз потоке суза изолује, уколико му и најмања ситница није по вољи.

Прихватите да се дечје способности за дружење разликују, без обзира на узраст. Нека деца су по природи стидљивија или агресивнија, или им је потребно више времена да превазиђу повученост и претерану везаност за родитеље. Током наредних неколико година, ово мало недруштвено биће сигурно ће научити да дели и сарађује, а савладаће и вештину да размирице решава речима, уместо тучом и сузама. У томе ће му Ваша помоћ бити драгоцене. Пре свега, дружите се што више и што нежније са својим дететом, прва друштвеност се стиче у односу са родитељима. Разговарајте са дететом о ономе што видите и радите, и пажљиво саслушајте кад год пожели да Вам нешто каже, тако се учи конверзација. Бираним речима подстичите његово самопоштовање и не етикетирајте га називима „недруштвен“ и „стидљив.“ Редовно стварајте прилике за сусрете са вршњацима и унапред припремите дете за оно што ће се тамо догађати, то ће учинити да буде сигурније и спремније за дружење. Помозите му да изабере играчке и игре које подстичу сарадњу (лега и друге коцке, уместо плишане животиње са којом може да се игра само једно дете). Дозволите му да најдраже играчке склони и да их не износи пред другове. Покушајте да понудите избор у коме ће се осетити важним

(„ Коју ћеш играчку прво показати Горану: камион или авион? „). Не заборавите да похвалите и најмањи гест који има везе са сарадњом и дељењем. Посматрајте да ли се боље сналази у друштву са једним дететом, и да ли више воли да позива другаре својој кући него да одлази код њих. Никада га не приморавајте да се игра са неким дететом ако то не жели.

Дајте детету времена и помозите му да развије своја другарства, али допустите да се познанства развијају брзином и на начин који њему одговара. Ако му дате довољно времена и простора, дете ће временом схватити да је дружење са децом у ствари забавно. Уколико се Ваши покушаји покажу узалудним, јавите се психологу који ће Вам помоћи да разумете и отклоните разлоге недруштвености свог детета.